

[Indenrigsministeren.]

spørge Teglværksejerne, om dette, at Boligbyggeriet er gaaet stærkt ned, har ført til, at Teglværksprodukterne er blevet billigere i den sidste Tid. Jeg har et helt andet Indtryk. (*Korsgaard:* Jo, de er blevet billigere). Nej, det ligger noget tilbage. Nej, Teglværksejerne siger: I Kraft af, at Produktionen ikke er større, kan vi ikke fremstille Produkterne til samme Pris som hidtil, og derfor maa Teglværksprodukterne i den kommende Tid gaa op i Pris. Det er det, der foreligger i Øjeblikket.

Saa siger det ærede Medlem Hr. Elgaard — og det ærede Medlem Hr. Korsgaard var inde paa det samme —, at man maa jo huske paa, at Pengene maa tages et Sted, de kan jo ikke anvendes andre Steder, naar de skal bruges her. Det er denne usalige økonomiske Tankegang, at der er en vis Mængde Penge, som skal anvendes til enhver Tid. Forholdet er jo det omvendte: dette, systematisk at standse normal Virksomhed, kan i en Grad som intet andet gøre Pengemarkedet knapt. Det at holde normal Virksomhed oppe betyder ikke, at der bliver færre Penge, det gør netop flere Penge nødvendige, de Penge, som derefter automatisk gaar ud i Erhvervslivet. Dette er, om jeg saa maa sige, nationaløkonomisk ABC. Derfor kan man ikke sige, at naar der her sælges Kasseobligationer for 10 Mill. Kr., bliver der 10 Mill. Kr. mindre til det øvrige Erhvervsliv. Tværtimod, den Virksomhed, det Arbejde, der udstraaler fra det Arbejde, der her sættes i Gang, vil netop medføre den naturlige Kreditbasis, som der nødvendigvis altid maa være en normal Baggrund for.

Det ærede Medlem siger, at der ikke er Bolignød i Øjeblikket. Jeg paastaar, at i Hovedstaden og i enkelte andre Byer er der i dette Øjeblik Bolignød. Der er Bolignød i en By paa 600 000—700 000 Mennesker, hvor der kun er nogle faa Hundrede Lejligheder ledige. Men dertil kommer, at vort Formaal dog vel ikke blot skulde være at imødegaa Bolignøden, det skulde dog vel ogsaa være at hindre, at Bolignøden genopstaar. Jeg ved vel, at der i København i dette Øjeblik er en vis, jeg haaber en lille Gruppe af Grundejere, som ser med største Sympati paa Venstres Virksomhed for at standse alt Byggeri i København, fordi de ved, at dersom denne Virksomhed lykkes, og dersom Boligloven i København udløber til den Tid, som er fastsat i den nuværende Lov, betyder det Millioner og atter Millioner i Gevinst for ganske snævre Interesser i denne By. (*Fraenkel:* Det er rigtigt). Ja,

det er rigtigt, det kan man være overbevist om.

Det ærede Medlem ved jo i øvrigt meget vel, at hvis de ændrede Forhold paa Pengemarkedet og i økonomisk Henseende i det hele taget ikke var indtraadt sidste Efteraar, vilde Byggeriet i dette Øjeblik have floreret her i Landet, og det ærede Medlem og hans Parti vilde have været lykkelige over, at et normalt Byggeri fandt Sted. Men da nu de ekstraordinære Tilstande sætter ind, søger Venstre pludselig systematisk at modsætte sig, at Lovgivningsmagten søger at imødegaa disse Forhold for nogenlunde at holde den normale Beskæftigelse oppe, som man under andre Forhold vilde have anset for en Selvfølgelighed.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard mente, at jeg havde den Egenskab som saa mange andre, at jeg ikke vilde tale om det, som han vilde tale om, og det, som jeg ikke syntes om at tale om. Jeg vil gerne sige, at jeg ikke har noget imod at tale om Valutaspørgsmaalet, men enhver Ting til sin Tid: i Dag taler vi om det Forslag, der foreligger her, i forrige Uge talte vi om Valutaspørgsmaalet, og jeg synes ærlig talt, der blev talt tilstrækkeligt om det, saa det kan vi vist godt opsætte i Dag, der bliver nok Lejlighed til det igen.

Det ærede Medlem sagde, at jeg ikke kunde sige, hvilken Kurs disse Obligationer vilde blive afsat til. Nej, det kan jeg ikke, det vil være umuligt, thi hvis dette Forslag bliver gennemført, vil denne Laangivning blive Basis for Finansiering af Bygninger, der opføres i Løbet af $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ Aar, og de Kurser, der kan faas, vil være afhængige af Forholdene paa Pengemarkedet til den Tid. Men det, man kan sige om Forslaget, er, at den nominelt højere Rentesats end for Kreditforeningsobligationerne giver den Kurs — som forhaabentlig til den Tid vil kunne komme til at ligge omkring Pari —, som gør, at man tør gaa ind i et Byggeri, idet man kan regne med, at i Løbet af de 5 Aar, det drejer sig om, vil Laanemarkedet give Mulighed for under rimelige Vilkaar at gaa over i det lange Laanemarked igen.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard siger videre, at naar man nu har diskuteret disse Forhold og er endt med ikke at gaa til Udsendelse af kortløbende Obligationer, maa dette dog vel være et Udtryk for, at der ogsaa er gode Argumenter for ikke at gøre dette. Dertil er nu for det første at sige, at enhver Tanke skal jo have en vis Tid til at trænge igennem, og det kan ikke nægtes, at hidtil har den danske Befolkning bildt sig ind, at den har det mest